

ஹிந்தி மொழி எதிர்ப்பு.

சௌந்தரிய மஹால் கூட்டம்.

தோழர் சோமசுந்தரபாரதியார்
வீர உரை.

“சிறை புகவும் தயார்”

தமிழர்களுக்கு அழைப்பு.

சென்னை செப்டம்பர் 5
சென்னை ஹிந்தி எதிர்ப்புக்
கமிட்டியின் ஆதரவில் 5-9-37-ந்
தேதி மாலை 5½ மணிக்கு
சென்னை சௌந்தரிய மஹா
லில் கூட்டப்பெற்ற ஹிந்திக்கண்
டனக் கூட்டத்திற்கு தலைமை
வகித்த சிதம்பரம் அண்ணா
மலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப்
பொசிரியர் தோழர் எஸ். சோம
சுந்தர பாரதியார் எம். எ. பி.
எல். அவர்கள் கிழத்திய சொற்
பொழிவு வருமாறு:—
தோழர்களே!

நான் ஒரு காலணா காங்காஸ்
மெம்பர்; காங்காஸில் இன்றும்
மிசுந்த ஆர்வத்தோடுதானிருக்கி
றேன். ஹிந்திப் பிரசார சபை
யிலும் லீஸிய 'மெம்பராய்தா
னிருக்கிறேன். இதனால் காங்
காஸ்காரர் செய்யக்கூடிய காரி
யங்களிலுள்ள சூற்றங் குறை
களை எடுத்துக்காட்ட உரிமை
யற்றவன் என்றோ அல்லது
காங்காஸ் விரோதி என்றோ ஒரு
வரும் கருதமாட்டார்கள் என்
தே கம்புகிறேன்.

பார்ப்பனத் தந்திரம்.

காங்காஸ்காரர்கள் ஹிந்தியை
கட்டாய பாடமாக்க யோசித்
திருப்பது, எந்த வகையிலும்
கியாயமாகாது. ஹிந்தியை
கட்டாய பாடமாக்கும் அவர்களு
டைய உட்கருத்து, என்ன
வென்று என்னால் அறிய முடிய
வில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்
டும் நிச்சயமாகப் புலனாகிறது.
அதாவது தமிழ் மொழியையும்
கலையையும் அழித்து தமிழரை
என்றென்றும் அடிமையாக்கி
ஆரிப் கூட்டத்தினர் எஜமானர்
களாக விளங்க வேண்டும்
என்று செய்யும் பார்ப்பனியத்
தந்திரமே மொழிய வேறொன்று
யில்லை என்பதேயாகும். ஹித்
தியை கட்டாய பாடமாக்க திட்ட
ம் போடப்பட்டவுடனே
தமிழ் மொழியின் வேர் துண்டிக்
கப்பட்டுவிட்டது என்பதை ஒவ்
வொருவரும் உணர வேண்டும்.
பாஷையைப்பற்றி அபிமானம்
பிள்ளைகளுக்கு தோன்றுகிற
பருவத்திலே ஹிந்தியை கற்கச்
செய்யப் போகிறார்கள். ஆத
லால் இனிமேல் மாணவர்களு
க்கு தாய்மொழி அபிமானம் எங்
வனமிருக்கும்? என்பதை யோ
சித்துப்பாருங்கள்.

இதற்கு ஹிந்தி கட்டாயப்
படுத்தப்படுவதால் மாணவர்கள்
கற்கவேண்டிய பாடங்களின்
தொகை பெருகிறது. நாற்பது
வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களு
க்கு கட்டாய பாடமாக்குவதைக்
குறித்தோ அல்லது இஷ்டப்
பாடமாக்குவதைக் குறித்தோ
யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்
லை.

ஹிந்தியை கட்டாய பாடமா
க்கவேண்டும் என்று கூறுகிறவர்
கள் இந்தியர்களுக்குள் ஐக்கிய
த்தை வளர்ப்பதற்காகவே இவ்
வாறு செய்யப் போகிறோம்
என்று கூறுகிறார்கள். இந்தியர்
களுக்குள் ஐக்கியத்தை உண்டு
பண்ண தமிழையா பஸியிடவே
ண்டு? இந்தியாவிலே தமிழைத்
தவிர ஏனைய பாஷைகள் எங்
லாப சமஸ்கிருதத்தைத் தழுவிருக்
கின்றன. தமிழ் ஒன்று
தான் சமஸ்கிருதத்தைத்
புறக்கணித்து தனித்து இப்பக்

வருகின்றது. இதனால் அன்
றோ அண்ணாமலைக் கழகத்
திற்கு விஜயஞ் செய்து சொற்
பொழிவாற்றிய ஒரு அறிஞர்
எல்லா மொழியும் வடமொழிச்
சொற்களைக்கடன் வாங்கியிரு
க்கதமிழ் மட்டும் ஏன் வாங்க
வில்லை? என்று ஆத்திரத்துடன்
கேட்டார். இவ்வாறு கேட்டிற
வர்களுக்கு தமிழ் மொழி பிற
மொழியின் வார்த்தைகளைக்
கடன் வாங்க வேண்டிய தன்
மையில் இல்லை என்று
சொல்லுவதைத்தவிர வேறொன்
றும் கூறுவதற்கில்லை.

என்ன அவசரம்?

மொழி யழகுக்காக ஹிந்தி
யைக் கற்க வேண்டுமா என்று
கேட்டால் அதற்காக ஒன்று
யில்லை; அங்கு காலம் கற்பிக்க
வேண்டும் என்ற ஆசை கூட
எங்களுக்கு இல்லை; செகண்டரி
ஸ்கூல்களில்தானே கற்கவேண்டு
மென்று பிரியப்படுகிறோம்?
என்று ஹிந்தி அபிமானிகள்
கூறுகிறார்கள்.

இதனால் ஹிந்தியைக்கட்டாய
பாடமாக்க என்ன அவசியம் தேரி
ட்டது என்று அறிய முடிய
வில்லை.

முதன் மந்திரி வாக்கை தேவ
வாக்காக மதித்து நடக்கும் ஒரு
சென்னைப் பத்திரிகையில் தமி
ழை தாய் போலவும், ஹிந்தியை
வேலைக்காரி போலவும் பிரதம
மந்திரியை சிறு குழந்தை போல
வும் சித்திரம் வரைந்த மார்க்
கட்டில் சாமான்கள் வாங்குவ
தற்கு வேலைக்காரி துணை
வேண்டுமென்று எஜமானியின்
செல்லப்பிள்ளை தாயைக் கேட்
பதுபோல் அபிநயங் காட்டப்ப
ட்டிருந்தது. அந்தப் படத்தை
எடுத்துக் கொண்டால் ஹிந்தி
யைப் புறத்தப்போகும் புரட்டு
விளங்காமல் போகாது. வேலைக்
காரியை சேர்ப்பது தாய் இஷ்ட
மமா சேய்ஷுஷ்டமா? என்பதை
நீங்களே யோசித்துக் கொள்
ளுங்கள். இதிலிருந்து தமிழரை
அறைகூவியழப்பது தோன்ற
வில்லையா? இவர்களின் புரட்டு
களை எடுத்துச் சொல்லப்போ
னால் கம்மம் வகுப்புவாதி என்
றழைத்து விடுவார்கள். ஆனால்
இதைப்பற்றி அஞ்சவேண்டிய
தில்லை. பார் வகுப்பு வாதி?
தமிழர்களா? அல்லது சொல்லு
கிறதற்கெல்லாம் ஆமாம் சாமி
போடுகிற ஒரு கூட்டத்தவர்களா?
என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்
இத்தமாதிரி காரியங்களில்வகுப்பு
வாதிகள் என்று அழைக்கப்படு
வதைக் குறித்து கவலைப்படா
தீர்கள். எத்தக கூட்டத்தார்—
வகுப்பார் மற்றொரு வகுப்பா
ரின் குறைகளையும் அபிநயை
களையும் கேட்டு ஒத்துழைக்க
முன்வராமல் விருக்கிறார்களோ,
எல்லாவு களைக்கு அவ்வாறு
இருக்கிறார்களோ அதுவரை வகு
ப்பு வாதம் இருந்தே தீரும். எல்
லாப்பார்ப்பனர்களும் ஹிந்தி
யை கட்டாய பாடமாக்குவது
அவசியம் தான் என்று கருது
கிறார்கள் என்பது எனக்கு
ஆச்சரியத்தை யே கொடுக்கிறது.
இது உண்மையின் காட்டிலே
கலகழற, வகுப்புப் பிரிவினை
யும் என்றும் இருந்துதான் தீரும்

தொடர்ச்சி 4-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஆயுதம் எவ்வளவும் ஒன்று
செய்யுதம் ஒன்று சேர்த்து
காங்காஸ் மக்களிடையே பதவியி
ன்றது திறந்ததற்குப் பெரு
கதரம் பிடிக்கிறது என்பதற்கு
பின்னால் தீர்ப்பாகவும் ஒன்றே
பயமாகும். கெடிகவும் பணப்
பெருக்கம் வரலாம்.

தேசிய ஒற்றுமையுடையதொரு
பாணியை வேண்டுமென்றால் அது
வருவதற்கு தயிர் தர வேண்டும்
அது ஒரு பொருள் மொழியை சிதை
யற்றதில் அல்ல. தேசியத்தின்
மையப் பற்று கெட்டுவிடுகிறது.

கடைகியை பொருள் சமர்ப்பா
தல் மக்களையும் ஊரையும் களியும்
கெட்டுப் போவதற்காகும். பொருள்
தன் தயார்ப் பாருக்கின்.
அத்தன்மையால் அது
மட்டுமே தான்.